

gaa over i den højere Skole. Men hvis vi ikke kan faa at vide, om det ærede Medlem virkelig ønsker, at der skal bestaaes en Prøve, vil det ikke være muligt at svare paa Spørgsmaalet. For øvrigt vil det som allerede nævnt være ganske naturligt, at de, der bestaar Prøven, hvis vi skal have en saadan, kan gaa over i den højere Skole, men de, der ikke bestaar den, kan ikke gaa over.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Se, nu begynder det jo at klares lidt, thi det fremgaar indirekte af det ærede Medlems sidste Bemærkning, at han tænker sig, at der er nogen, som er skikket til at gaa over i den højere Skole, og andre, som ikke er skikkede dertil. Saa kommer det lille tekniske Spørgsmaal: Skal det afgøres ved det, det ærede Medlem kaldte en Eksamen eller Prøve? Men naar man gør et saadant Spørgsmaal, røber man kun, at man ikke rigtig forstaar Skolens Arbejde. En Skole holder jo ikke Eksamen eller Prøve f. Eks. den 1. April, men i en Skole prøves Eleverne hver eneste Dag, ikke sandt? Det er det Arbejde, den skal udføre; ved den daglige Prøve viser det sig, at nogle kan, og nogle kan ikke. Og nu er der ikke den mindste Smule i Vejen for — det er kun et Tankeeksperiment, det er disse Ting, vi skal beskæftige os med i Kommissionen —, at det, det ærede Medlem vil have afgjort, kan afgøres paa den Maade, at man af Børnenes daglige Præstationer danner sig en begrundet Mening om, at Peter kan følge med i den højere Skole, men Petrine ikke. Saa er det en Prøve, der har afgjort det, men det er ikke en Eksamen, der er holdt paa en bestemt Dato. Ikke sandt? Det ærede Medlem kan altsaa se, at hans Spørgsmaal var et ikke meget dybt gennemtænkt Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Jeg har kun spurgt om det ærede Medlems personlige Standpunkt, om det var hans Mening, at Børnene virkelig skulde bestaa en Prøve, hvorefter de kunde gaa direkte fra Folkeskolen over i den højere Skole. Det var et personligt Spørgsmaal til det ærede Medlem, foran-

lediget ved Udtalelser, han kom med her, men det syntes, som om det var vanskeligt at faa det besvaret.

Formanden: Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning, men saa maa disse korte Bemærkninger ophøre.

Vilhelm Rasmussen: Den ærede Taler, som spørger mig saaledes, har en daarlig Mening om mig. Thi i det Øjeblik, vi ønsker at nedsætte en Kommission, som skal tage Sagen under Overvejelse, møder jeg ikke til dette Arbejde, forudsat at jeg faar Del deri, eller til at lade mig belære af dem, som kommer til at tage Del deri, med en forudfattet Mening; havde man en saadan, var der ingen Grund til at nedsætte en Kommission. Nej, dette Spørgsmaal skal som ethvert andet Spørgsmaal undersøges i Kommissionen. Det er muligt, at Kommissionen vil gaa den af mig antydede Vej: at tage et Skøn af de sagkyndige efter Børnenes daglige Præstation. Det er ogsaa muligt, at man vil sige: Lad os prøve Præstations-evnen paa en bestemt Dag. Det vilde da være letsindigt af mig, som er en Mand, der bygger paa Eksperimenter og Erfaringer, paa Forhaand at binde mig ved en Udtalelse i dette Øjeblik.

Fraenkel: Under den interessante Debat, som vi har overværet om dette vigtige Spørgsmaal, som Lovforslaget angaar, er der et Forhold, som er blevet draget frem af forskellige Talere, og som giver mig Anledning til at sige nogle Ord. Der er peget paa, at der skulde eksistere et Modsætningsforhold mellem akademisk uddannede Lærere og Lærere, uddannede paa Seminarierne, og at det allerede i saa Henseende tilstedeværende Modsætningsforhold skulde være under rask Udvikling. Derfor anser jeg det for rigtigt at sige nogle Ord, thi jeg ser ikke, at der er nogen som helst Grund til, at et saadant Modsætningsforhold skulde eksistere.

Jeg mener passende at kunne tage mit Udgangspunkt i nogle Udtalelser, som for kort Tid siden faldt i denne Sal fra den højtærede Statsminister, som i en Diskussion, saa vidt jeg husker med det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), bemærkede, at der fandtes tomme Professorsøjner. Det var, synes jeg, paa flere Maader, i Grunden i alle Maader, en uheldig Udtalelse. Jeg skal ganske lade den for-